

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615200150
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6615200150.4

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu C. Y., U.. XX.X.XXXX, F. R. M., V. XXXX/X, štátny občan SR, zast. Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom so sídlom v Lučencii, Jókaiho 1, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zast. advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku

rozhodol:

rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 64/07/14 zo dňa 08.09.2014 sa zrušuje.

Vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 64/07/14 zo dňa 08.09.2014 sa odkladá do právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške ako bude žalobcom vyčíslená v lehote do troch dní od vyhlásenia tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 331,50 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, sp. zn. 64/07/14 zo dňa 08.09.2014. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou uzatvorili dňa 03.11.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200041567, na základe ktorej mu bol žalovanou poskytnutý úver vo výške 1170,- Eur. Na základe uvedenej zmluvy mal uhradiť žalovanej poskytnutú sumu spolu s úrokmi za celú dobu čerpania v sume 2 632,98 Eur, v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur. Žalobca uhradil žalovanej sumu 1 320,-Eur, zároveň v deň uzavretia úverovej zmluvy bola uzavretá rozhodcovská zmluva č. 8200041567 zo dňa 03.11.2011, na základe ktorej mal spory v rozhodovať stály rozhodcovský súd alebo príslušný všeobecný súd, pričom výber súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Dňa 19.12.2014 bol žalobcovi doručený predmetný rozhodcovský rozsudok zo dňa 08.09.2014, v ktorom bola žalobcovi uložená povinnosť uhradiť žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu 1 312,98 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne zo sumy 62,69 Eur od 23.09.2012 do 23.09.2012, zo sumy 62,69 Eur od 23.03.2013 do 24.03.2013, zo sumy 62,69 Eur od 23.06.2013 do 23.06.2013, zo sumy 62,69 Eur od 23.08.2013 do 29.09.2013, zo sumy 16,49 Eur od 30.09.2013 do 16.10.2013, zo sumy 59,18 Eur od 23.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 1065,73 Eur od 31.03.2014 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1 170,-Eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 170,-

Eur, len 5,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 1 312,98 Eur do zaplataenia a trovy rozhodcovského konania za poplatok v rozhodcovskom konaní 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 Eur. Žalobca popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy č. 8200041567 zo dňa 02.11.2011, na základe ktorej rozhodcovský súd odôvodnil svoju právomoc rozhodovať o spore a taktiež namietal, že boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, pričom rozhodcovský súd ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, aj keď v odôvodnení uviedol, že skúmal túto zmluvu z pohľadu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pritom v zmluve podľa 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. chýba náležitosť a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa § 9 ods. 2 písm. k/ výška, počet, termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov. Uvedené náležitosti teda absentujú. Ďalej v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 uviedla žalovaná nesprávne výšku RPNM 70,02%, resp. 66,50%, kde neboli zarátané celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom napriek tomu, že to stanovuje zákona a to náklady v sume 168,17 Eur, ktoré žalobcovi vznikli na základe dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200041567 zo dňa 03.11.2011, pričom ide o náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zároveň žalovaná si z poskytnutého úveru 1 170,-Eur odpočítala uvedenú odmenu vo výške 168,17 Eur a takto bol poskytnutý úver len vo výške 1 001,83 Eur, čo vyplýva aj z karty klienta. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 je spotrebiteľský úver neuvedením podstatným náležitosť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Toto rozhodcovský súd nezohľadnil. Keďže rozhodcovský rozsudok ukladá žalobcovi zaplatiť sumu 1 312,98 Eur s príslušenstvom napriek tomu, že žalovaná požičala žalobcovi 1 001,87 Eur a žalobca uhradil 1 320,-Eur, už pred podaním návrhu žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu. Taktiež v prípade preskúmanej úverovej zmluvy ide o neplatný právny úkon z dôvodu jeho nejasnosti a nezrozumiteľnosti, potvrdený napríklad v rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/150/2013 zo dňa 04.03.2014. Žalobca namietol taktiež platnosť rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že bola mu predložená ako formulovaná rozhodcovská zmluva, nebola dojednaná v čase po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Rozhodcovský súd si vybrala žalovaná vo formulárovej zmluve, pričom treba poukázať na vzdialenosť sídla rozhodcovského súdu od bydliska žalobcu oproti mieste príslušnému súdu spotrebiteľa podľa § 87 písm. f/ O.s.p. v neprospech spotrebiteľa, ktorá takto zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná neinformovala žalobcu o podstatných skutočnostiach rozhodcovskej zmluvy. Pred uzavretím zmluvy neinformovala žalobcu o možnostiach voľby uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, aké povinnosti z toho mu vyplývajú, čím porušila ustanovenia odbornej starostlivosti, ktorú možno od nej očakávať. Zároveň sa žalobca domáhal odkladu vykonateľnosti rozhodcovského súdu, nakoľko by hrozila v exekúcií žalobcovi nenapraviteľná ujma na právach a majetku podľa § 61 Exekučného poriadku.

Žalovaná k žalobe uviedla, že žaloba je nedôvodná, pretože rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. V zmluve je uvedené prehlásenie veriteľa, že existencia rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou vzniku úverovej zmluvy a informovanie o tom, že čo rozhodcovské konanie je. Navyše spotrebiteľ mohol v lehote do 14-tich dní uzavrieť rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť. Individuálnosť rozhodcovskej zmluvy je daná tým, že uzatvárajú ju ako samostatný úkon na osobitnej listine. Podľa ustanovenia bodu 7 má právo dlžník na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy do 14-tich dní a ktoré sa týka len rozhodcovskej zmluvy a nemá vplyv na zmluvu o revolvingovom úvere. Podľa uvedeného nie je rozhodcovská zmluva podmienkou vzniku a trvania úverového vzťahu. Žalovaná namietala aj tvrdenia o absencii zákonom vyžadovaných náležitostí, pretože podľa čl. 7 ods. 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú časť zmluvy. Konečná splatnosť úveru je informačnou náležitosťou zmluvy, slúži na informatívny účel pre spotrebiteľa, nie je však z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu rozhodujúca. Nebolo možné určiť uvedený dátum v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, nakoľko ho objektívne nebolo možné určiť. Nesprávne je aj tvrdenie o absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku, uvedené jednotlivo popri sebe, v prvom rade nesprávny je aj záver o nesprávnej výške ročnej percentuálnej miere nákladov, nakoľko dohoda o poskytnutí služby podľa bodu 8 bod 1 a nasledovné články zmluvy úveru, je doplnkovou dobrovoľnou službou, ktorá sa v zmysle zákona do výpočtu RPMN nezahŕňa. Skutočnosť, že sa cena nahrádza zo sumy úveru, nie je dôvodom pre to, aby ich zahrnutie bolo oprávnené, ako to tvrdí žalobca. Názory žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN vzhľadom na to nie sú dôvodné.uplatnené sankcie za omeškania zodpovedajú právnym predpisom platným v čase vzniku omeškania vo výške podľa § 3a ods. 1 a 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy

o revolvingovom úvere a z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Ohľadom nejasností a nezrozumiteľnosti zmluvy o revolvingovom úvere žalovaná poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1265/2014, kde sa tento nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu ohľadom nejasností a nezrozumiteľnosti. S poukazom na uvedené mal za to, že žaloba nie je dôvodná, žiadal ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa nezúčastnila žalovaná, ktorá mala doručenie riadne vykázané. Nakoľko sa účastník, ktorý bol riadne predvolaný na termín pojednávania, nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, súd potom postupoval v podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a prejednal vec v neprítomnosti účastníka. Prihliadol pritom na obsah doteraz vykonaných dôkazov.

Z výpovede svedka Dušana Páneka súd zistil, že tento ako zamestnanec spoločnosti žalovanej bol externým spolupracovníkom pre poskytovanie pôžičky, kde pred tromi rokmi skončil. Pracoval ako viazaný finančný agent dva a pol roka. Uviedol, že zmluva bola predkladaná spolu s rozhodcovskou zmluvou, prefotenými dokladmi, číslom účtu, kartičkou poistenca, hodnotenie klienta, zdokladovaný príjem klienta, pričom svedok vypracovával hodnotenie klienta na základe príjmu. S klientom strávil približne jednu hodinu. Čo sa týka rozhodcovskej zmluvy, všeobecne vysvetľoval, že keď sa to podpíše, že keby neplatil klient, tak rozhodcovský súd rozhodne o splácaní tohto dlhu a urýchľuje to proces. Svedok uzavrel približne 70 až 80 zmlúv za toto obdobie na predtlačenom formulári. Nemohli sa tam meniť žiadne články, dopisovali sa len údaje klienta a podpis. Zmluvy išli potom na schválenie do Bratislavy, svedok ich nepodpisoval. Svedok si nepamätal už ako prebiehal proces so žalobcom, avšak tento mu bol povedomý.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením a prečítaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200041567 na č.l. 11, karty klienta na č.l. 12, rozhodcovskej zmluvy č. 8200041567 zo dňa 03.11.2011 na č.l. 13, rozhodcovského rozsudku sp.zn. 64/07/14 na č.l. 14, fotokópie obálky s dátumom 19.12. zvyšok nečitateľný na č.l. 18, obsahu rozhodcovského spisu sp. zn. 64/07/14 Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom v Bratislave, Križna 56 a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Križna 56, Bratislava súd zistil, že žalovaná v postavení žalobcu podala..... tu končila prvá nahrávka...

Žalobkyňa podala na rozhodcovský súd žalobu dňa 01.07.2014, kde žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 1 312,98 Eur s príslušenstvom, ktoré zodpovedalo citovanému rozhodnutiu rozhodcovského rozsudku. Súčasťou žaloby boli prílohy pokus o zmier pred začatím súdneho konania, rozhodcovská zmluva a žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200041567. Rozhodcovský súd, Slovenský arbitrážny súd zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Križna 56, Bratislava, rozhodcom JUDr. Tamarou Piškovou, rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 08.09.2014 tak, že vyhovel žalobkyni v plnom rozsahu. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1 312,98 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne zo sumy 62,69 Eur od 23.09.2012 do 23.09.2012, zo sumy 62,69 Eur od 23.03.2013 do 24.03.2013, zo sumy 62,69 Eur od 23.06.2013 do 23.06.2013, zo sumy 62,69 Eur od 23.08.2013 do 29.09.2013, zo sumy 16,49 Eur od 30.09.2013 do 16.10.2013, zo sumy 59,18 Eur od 23.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 Eur od 23.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 1065,73 Eur od 31.03.2014 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1 170,-Eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 170,-Eur, len 5,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 1 312,98 Eur do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania za poplatok v rozhodcovskom konaní 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2014 a vykonateľnosť dňa 23.12.2014, pričom Jánovi Egreczkému bol doručený 19.12.2014 a Profi Credit Slovakia s.r.o. dňa 19.09.2014.

Súčasťou rozsudku v poučení bolo uvedené, že k žalobnému návrhu a rozhodcovskému rozsudku sa môže žalovaný vyjadriť formou žalobnej odpovede do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, uvedie že

uplatnený nárok žalobcu neuznáva a rozhodcovský rozsudok sa zrušuje a rozhodcovský súd pokračuje ďalej v konaní. Tiež bol poučený o možnosti domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Z priloženého rozhodcovského spisu mal súd za preukázané, že rozsudok spolu s výzvou bol doručený žalobcovi dňa 19.12.2014, pričom žalobnú odpoveď mohol podať do 29.12.2014 v rámci 10 dňovej lehoty. Žalobca nepodal žalobnú odpoveď a rozhodcovský rozsudok sa stal vykonateľným dňa 23.12.2014.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200041567 súd zistil, že bola podpísaná žalobcom dňa 02.11.2011 a žalovanou dňa 03.11.2011. V zmysle bodu 5 zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v zmysle bodu 5 zmluva údaje o požadovanom revolvingovom úvere v zátvorke s uvedeným textom „vyplňte“, vyplýva, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 1 170,-Eur, pri splatnosti úveru v počte 42 splátok, splatných vždy k 22. dňu v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky predstavuje 62,69 Eur vrátane úrokov. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver s úrokmi za celú dobu čerpania úveru) je 2 632,98 Eur. V bode 5 dlžník žiadal predpokladanú RPMN za úver 70,02%, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70,02 %, priemernú RPMN za úver 45,11 %, pri poskytnutej čiastke revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1504,56 Eur. Predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu je 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%. Účelom úveru je zariadenie domácnosti.

Údaje v bode 6 zmluvy označenej textom „nevypĺňajte“ - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, nekorešponujú údajom v bode 5 - údaj o RPMN za úver je 66,50 % a v údají o predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá je 60,50%.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200041567 vyplývajú údaje o schválenom úvere v zmysle, ktorých schválená výška úveru predstavuje 1 170,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov pri mesačnej splátke 62,69 Eur a dátume splatnosti prvej splátky 22.12.2011 a dátume poslednej splátky 22.05.2015. Celková výška úveru je vyjadrená sumou 1170,-Eur, pričom uvádzaná priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere je 45,11 % a RPMN úveru ako 66,50%. Schválená výška revolvingu predstavuje 704,23 Eur, pri výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 62,69 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu predstavuje 60,50%. Úverový limit je uvádzaný v sume 1 170,-Eur, odplatom za poskytnutie služby v zmysle bodu 8 odsek 8.1 písmeno a) dohody o poskytnutí služby vo výške 168,17 Eur a ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02 %.

Dňa 22.11.2011 bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. 820000415674 medzi žalovanou ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Z obsahu tejto zmluvy vyplynulo, že veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, kde podľa článku 5 zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z bodu 7 vyplýva, že dlžník bol oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Z bodu 2 vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

Z karty klienta vyplynulo, že žalobcovi bola vyplatená čiastka 1 001,83 Eur, z úveru splatil 1 320,-Eur, pričom zostalo doplatiť 1 312,98 Eur.

V Pokuse o zmier zo dňa 02.04.2014 vyzvala žalovaná žalobcu na zaplatenie 1 650,87 Eur do 7 dní od doručenia výzvy, pričom nebola predložená doručienka alebo iný doklad o doručení.

Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalovanou mu boli predložené spolu so zmluvou o úvere ďalšie dokumenty, pričom mu bolo povedané, že to má podpísať. Nič z toho mu nebolo vysvetlené, nečítal to. Až s odstupom času mu došli dokumenty, pričom s tým išiel do pobočky žalovanej, kde vysvetľoval, že nechcel také vysoké úroky, ani ďalší revolving. Čo znamená rozhodcovský súd sa dozvedel až od právneho zástupcu, ktorému predložil uvedené dokumenty a rozhodcovský rozsudok.

Podľa § 40 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní (účinnom ku dňu 03.11.2011) účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
 - b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
 - c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
 - d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namieta,
 - e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
 - f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
 - g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
 - h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
 - i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
 - j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)
- Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1, 2 citovaného zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Podľa § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 17 citovaného zákona účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (účinnom ku dňu 03.11.2011) (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 43a ods. 1 OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 9 ods. 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinný k 03.11.2011) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca podal žalobu v lehote podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., keď rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 19.12.2014 a žalobu na súd podal dňa 09.01.2015.

Súd sa v prvom rade vysporiadal s platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania súd právne posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere. Mal pri tom za preukázané, že tak ako je formulovaná Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere v bode 5 (označené slovom „vyplňte“), z ktorej vyplýva, že ju vyplňal žalobca ako dlžník a v bode 6, z ktorého vyplýva, že je vyplňala žalovaná (označené slovom „nevypĺňajte“), jedná sa v prvom prípade o návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu, podpísaný žalobcom dňa 25.06.2012 a v druhom prípade o prípadné prijatie návrhu zo strany žalovanej podpísané žalovanou dňa 29.06.2012. S poukazom na § 44 ods. 2 OZ však vzhľadom nato, že prijatie zo strany žalovanej má rôzne hodnoty RPNM t.j. 70,14 % v porovnaní s 70,02% v návrhu vyjadrenom žalobcom a hodnoty predpokladanej RPNM po poskytnutí revolvingu 60,50% zo strany žalovanej v porovnaní s 63,32% v návrhu vyjadrenom žalobcom, ide zo strany žalovanej o prijatie návrhu, ktorý obsahuje zmeny a teda je v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu a je teda novým návrhom. Vzhľadom nato má súd za preukázané, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalovanou a žalobcom. To isté sa týka a platí pre Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi na č. I. 25, ktorý obsahuje taktiež rovnaké zmeny zo strany žalovanej, oproti pôvodnému návrhu úverových podmienok zo strany žalobcu.

Z uvedeného dôvodu pri aplikácii § 44 ods. 2 OZ súd vyhodnotil, že rozhodcovský súd sa nevysporiadal, s tým, či vôbec došlo alebo nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, pričom ako vyplynulo z dokazovania vykonaného súdom, proces uzavretia písomnej zmluvy nebol dovŕšený, a teda nedošlo ani k uzavretiu platnej zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj náležitosti uvedené v spomínanom paragrafe. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že musí ísť o právny úkon - zmluvu, ktorej proces uzatvorenia upravuje aj § 44 ods. 2 OZ. Na základe uvedeného súd považoval rozhodcovský rozsudok za nesprávny podľa § 40 ods. 1 písm. j), na ktoré musí súd pri svojej rozhodovacej činnosti prihliadať v rámci kontroly ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. OZ, keďže rozhodcovský súd neaplikoval prieskum ochrany spotrebiteľského práva a v rámci neho skutočnosť, či bola vôbec bola uzavretá zmluva. Taktiež v prípade predmetnej zmluvy pri takom spôsobe ako si žalovaná určila, t. j. že údaje o schválenom revolvingovom úvere RPNM vyplňala žalovaná ako prijatie návrhu avšak so zmenami, spôsobuje, že ak by aj zmluva bola uzavretá, tak RPNM za úver by nebola dohodnutá vzhľadom na rozdielne hodnoty v zmluve, a to platí rovnako v prípade RPNM po poskytnutí revolvingu, ktorá je rozdielna, a teda súd by vzhľadom na takúto zmenu, mal zato, že RPNM nebola uvedená, čím podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje obligatórna náležitosť. Taktiež podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je obligatórna náležitosť, ktorá sa v zmluve nenachádza, a nemožno ju zhojiť ani jej dodatočným pojatím do textu

oznámenia o schválení úveru dlžníkovi, ako to žalovaná vykonala, nakoľko takto spotrebiteľ nemal možnosť sa vôbec s týmto oboznámiť. Súd má zato, že rozhodcovský súd v danom prípade neprihliadol na uvedené ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a teda súd zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. Zároveň, keďže mal súd zato, že samotná zmluva o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná, neplatnou je aj rozhodcovská zmluva a to aj pri rešpektovaní pravidla stanoveného v § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Keďže nebola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, nemôže byť platnou ani rozhodcovská zmluva, nakoľko táto je výlučne viazaná na existenciu tejto zmluvy, čo vyplýva z bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej rieši spory, nezrovnalosti a nároky vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere. Ak však Zmluva o revolvingovom úvere nevznikla a ide o tzv. non negotium, nemôže byť platná ani Rozhodcovská zmluva, nakoľko v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. sa aj na ňu samotnú vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Na základe vyššie uvedeného súd preto zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok, tak ako aj žalobca namietal podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., keďže súd dospel k právnomu záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva je neplatná.

Navyše na základe výpovede žalobcu súd zistil, že sa nejedná v prípade Rozhodcovskej zmluvy o individuálne dojednanú zmluvu, pretože ako to vyplynulo, tento nebol pri podpise Zmluvy o revolvingovom úvere a Rozhodcovskej zmluve informovaný o jej náležitostiach a uvedená zmluva mu bola predložená ako formulárová predtlač, ktorej obsah nemal možnosť ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnom ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Žalobcovi pri podpise návrhu na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere boli uvedené len údaje revolvingového úveru, a to v nedostatočnej miere len o výške poskytnutého úveru a výške jednotlivých splátok. Rozhodcovská zmluva bola žalobcovi pri podpise revolvingového úveru len daná na podpis bez ďalšieho oboznámenia. Žalobca nevedel za daného stavu posúdiť svoje možnosti, ovplyvniť obsah takejto zmluvy a nemal vedomosti, čo znamená rozhodcovská zmluva. Žalobcovi nebol poskytnutý ani exemplár Rozhodcovskej zmluvy. Preto aj napriek tomu, že sa v zmluve nachádzala možnosť na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy, mal byť žalobcovi poskytnutý exemplár Rozhodcovskej zmluvy a spotrebiteľ mal byť riadne upozornený na obsah a význam rozhodcovskej zmluvy. To isté platí pre riadne upozornenie na obsah a význam alternatívneho spôsobu riešenia sporov. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012, s ktorým sa stotožňuje, kde najvyšší súd uviedol: „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.“ V danom prípade neboli žalobcovi poskytnuté informácie o tom, čo znamená podriadenie sa režimu rozhodcovského súdu a navyše žalobcovi nebol ani ponechaný exemplár rozhodcovskej zmluvy. Súd sa stotožňuje aj s argumentami najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí, že neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť mu nemôže byť na ujmu.

Súd sa stotožnil, že dôvodom neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy je aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial a Salvat Editores C-240/98, C-244/98, tzv. geografická neprijateľnosť miesta konania, to znamená, že sídlo rozhodcovského súdu od bydliska žalobcu je neprímerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu v prípade určovania jej príslušnosti podľa § 87 písm. f) O. s. p. a to v prípade konania ústneho rozhodcovského konania. Súd poukazuje nato, že podľa prílohy Smernice Rady 93/13EHS z 05.04.1993 bod 1 písm. q) podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Smernica považuje za neprímerané riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní, pričom neprímeranosť je tu posudzovaná v tom význame, že podnikateľ ako jedna zo zmluvných strán oproti spotrebiteľovi nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie, ktoré je daný tým, že spotrebiteľ ako druhá zmluvná strana nie je schopný presadiť zmenu vo formulárovej zmluve a v prípade úverovej zmluvy sa spotrebiteľ často nachádza vo finančnej tiesni, čím má podnikateľ v postavení veriteľa dominanciu a neprímeranú výhodu v tomto vzťahu. Za neprímeranú výhodu súd považuje aj riešenie sporov cestou rozhodcovských súdov, kde nie je potrebné nariaďovať pojednávania a tieto spory sa tak prenášajú zo sústavy nezávislých súdov, ktoré dôsledne

uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa k rozhodcovským súdom, ktoré v danom prípade uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa len formálne. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva preto znemožňuje fakticky voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom, nakoľko vzhľadom na nepomer povinností spotrebiteľa ako dlžníka oproti podnikateľovi ako veriteľovi, je zrejmé, že prípadnú žalobu bude podávať v prevažujúcej miere veriteľ na rozhodcovský súd, čím znemožní spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom.

Preto je rozhodcovská zmluva neplatná aj s poukazom na § 53 ods. 5 OZ, podľa ktorého sú neplatné neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom takou podmienkou je riešenie sporov medzi žalobcom a žalovaným cestou rozhodcovského súdu, nakoľko došlo na základe vyššie uvedených argumentov k porušeniu predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a ich aplikácie.

Pokiaľ sa týka námietok žalovanej, že rozhodcovskú zmluvu žalobca nemusel podpísať a ide o individuálne uzavretú rozhodcovskú zmluvu, tu súd okrem vyššie uvedených zistení (t. j. zmluva bola predtlačená, žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, nebola mu ani odovzdaný exemplár, a teda nebol dostatočne informovaný o tom, že môže odstúpiť od tejto zmluvy) súd poukazuje aj na skutočnosti na ktoré poukázal žalobca zistené v konaní tunajšieho súdu sp. z. 12C/137/2014, kde v rozsudku č. k.. 12C/137/2014-94 z 09.12.2014 vyplýva, že žalovanej rozhodcovská zmluva k zmluve o revolvingovom úvere s iným spotrebiteľom bola preukázateľne podmienkou jej podpisu, bez nej nebolo možné uzatvoriť takúto úverovú zmluvu, a táto skutočnosť, známa súdu z jeho činnosti teda vyvracia žalovanej tvrdenia ohľadom toho, že ide o individuálne dojednanie, ktoré nemôže byť neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 5.

Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené porušenie zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní a žalovanej nesúhlasom k tejto skutočnosti tu sa súd stotožnil s názorom žalovanej, že konanie nebolo postihnuté touto vadou s poukazom na článok 15 rokovacieho poriadku, ktorý upravoval písomné konanie a tu postupoval v súlade s uvedeným článkom, čím nebol porušený § 17 zákona č. 244/2002 Z. z.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť.

Vyššie uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne kritériá, ktoré by obligatórne mali byť zohľadňované pri rozhodovaní súdu o návrhu na odklad vykonateľnosti. Súd má za to, že dôvodnosť takto podaného návrhu je daná už samotným charakterom prejednávanej veci, navyše bez odloženia vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku, by hrozilo riziko výkonu tohto rozhodnutia. Keďže povinný z tohto exekučného titulu podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a z toho vyplývajúce preskúmanie procesného postupu, ktorý tomuto rozhodnutiu vychádzal, je preto dôvod očakávať, že plniť dobrovoľne nebude a na plnenie vyčká až do právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý vysloví, či v predmetnom rozhodcovskom konaní a následne rozhodcovskom rozsudku neboli porušené jeho procesné práva. Súd preto odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil celkovo trovy právneho zastúpenia vrátane náhrad vo výške 437,52 Eur, kde hodnota jedného úkonu je v zmysle § 11 ods. 1 písmeno a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb určená vo výške 1/13 výpočtového základu pre každý rok, nakoľko sa jedná o vec kde je hodnotu sporu možné určiť len s nepomernými ťažkosťami. Pre rok 2015 je v zmysle citovaného ustanovenia tarifná hodnota úkonu stanovená vo výške 64,53 Eur a režijný paušál 8,39 Eur.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil náhradu za 6 úkonov právnej pomoci a to : prevzatie a príprava zastúpenia a prvá porada s klientom dňa 08.01.2015, žaloba na OS LC zo dňa 09.01.2015, návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zo dňa 09.01.2015, účasť na pojednávaní OS LC dňa

29.04.2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 02.06.2015, účasť na pojednávaní dňa 30.06.2015. K týmto úkonom si uplatnil taktiež tzv. režijný paušál 6 x 8,39 Eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi ako účastníkovi v spore úspešnému priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 437,52 Eur voči žalovanej, ktorá v konaní úspešná nebola, pričom v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p. je povinná ju zaplatiť advokátovi žalobcu. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal súd z § 11 ods. 1 písm. a), § 13 a), c), d), § 15, 16 ods. 3, Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Výrok o povinnosti nahradiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 331,50 euro vychádza z ustanovenia § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), v zmysle ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V súvislosti s podaným návrhom na začatie konania tu vznikla poplatková povinnosť, avšak žalobca v postavení spotrebiteľa domáhajúceho sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, bol v zmysle § 4 ods. 2 písmeno za/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatkovej povinnosti oslobodený. Nakoľko žalobca bol v konaní v plnej miere úspešný, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. prešla jeho poplatková povinnosť na žalovanú v tomto konaní. Súd preto žalovanú zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 331,50 euro, ktorý poplatok bol vyrubený podľa Sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Zb. položka 3 písm. c).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.